

برمل، پکتیکا، افغانستان، © UNHCR/Oxygen Film Studio

بررسی کلی

بحران افغانستان که ناشی از بلایای طبیعی، بی‌جاشدگی، چالش‌های اقتصادی و نابرابری‌های اجتماعی است، همچنان آسیب‌پذیری‌ها را افزایش داده و نیاز به سرپناه را بیشتر کرده است. ارزیابی کل افغانستان در سال ۲۰۲۴ نشان داد که نیازهای سرپناه از ۴٪ در سال ۲۰۲۳ به ۱۲٪ در سال ۲۰۲۴ افزایش یافته است، در حالی که خانواده‌های تحت سرپرستی زنان به‌طور نامتناسبی با سرپناه ناکافی، خطرات اخراج، دسترسی محدود به لباس زمستانی و چالش‌های بهداشتی مواجه هستند.

در سال ۲۰۲۵، کلاستر سرپناه اضطراری و اقلام غیرغذایی (ES-NFI) به ارائه سرپناه اضطراری، اقلام غیرغذایی، سرپناه مؤقت، تعمیرات و کمک‌های زمستانی فصلی به جمعیت‌های متاثر از بحران با در نظر گرفتن تنوع جنسیتی و اجتماعی خواهد پرداخت. برای رسیدگی به نابرابری‌های جنسیتی و آسیب‌پذیری‌ها، کلاستر بر راه حل‌های پایدار مانند ترمیم سرپناه، بهبود سرپناه و سرپناه مؤقت برای گروه‌های آسیب‌پذیر از جمله زنان، دختران، افراد دارای معلولیت و افرادی با نیازهای خاص تمرکز خواهد کرد. تلاش‌های کاهش خطر حوادث (DRR) بر مناطق پرخطر متمرکز خواهد شد و شامل سیستم‌های هشدار اولیه، آمادگی جامعه و بهبود برنامه‌ریزی اسکان خواهد بود. کمک‌ها بر اساس شرایط محلی، مراحل بی‌جاشدگی و اسناد ملکیت ارائه می‌شود و اولویت به ولسوالی‌های دارای نیازهای بالای سرپناه، مناطق متاثر از حوادث ناگهانی، زمستان‌های سخت و سکونتگاه‌های غیررسمی داده خواهد شد.

این کلاستر با رهنمودهای اصول حمایتی و تفاوت‌های سنی، جنسیتی (AGD) و با همکاری نزدیک با مقامات سکتوری برای رفع چالش‌های عملیاتی کار خواهد کرد. همچنین با تکیه بر تخصص گسترده شرکای خود و استفاده از شاخص‌ها، دستورالعمل‌ها و ابزارهای استاندارد، تلاش خواهد کرد تا پاسخ‌های سرپناه/اقلام غیرغذایی مؤثر و مبتنی بر نیازها ارائه کند.

مهمترین عوامل نیازمندی

 نیازهای متممادی سرپناه: ۱۸,۴۰۰ خانواده در چادرها/خانه‌های آسیب دیده؛ ۸۷٪ از بازگشت‌کنندگان سرپناه را به عنوان نیاز فوری ذکر می‌کنند.	 صدمات/ حوادث فصلی: سیلاب‌ها، زمستان‌های سخت و خشکسالی‌های پیش‌بینی شده ناشی از ال‌نینو در سال ۲۰۲۵.
 نابرابری‌های جنسیتی: خانواده‌های تحت سرپرستی زنان و گروه‌های بی‌جا شده با خطرات و آسیب‌پذیری‌های بیشتری مواجه هستند.	 افزایش خلا نیازمندی سرپناه و اقلام غیرغذایی: نیاز به سرپناه از ۴٪ به ۱۲٪ افزایش یافته است؛ کمبود لباس زمستانی از ۳۹٪ به ۵۷٪ رسیده است.
 تمرکز جغرافیایی: اولویت دادن به مناطق آسیب‌دیده از بلایا، مناطق با بازگشت‌کنندگان زیاد، زمستان‌های شدید و سکونتگاه‌های غیررسمی با خطر اخراج.	 نیازهای سکونتگاه‌های غیررسمی (ISSETS): نیازهای اضطراری در حال افزایش است و پلان عودت ۹۵۰ فامیل در کابل و ۱۴۰۰۰ فامیل در سال ۲۰۲۵ به سایر نقاط کشور.
 موانع مقرراتی: چالش‌های عملیاتی ناشی از محدودیت‌های اعمال‌شده توسط مقامات سکتوری.	 اولویت‌های جامعه: تضمین پاسخگویی در برابر جمعیت‌های متاثر از بحران (AAP) و ادغام بازخوردها.
 نیازهای حاد در مقابل نیازهای سیستماتیک: تعادل بین کمک‌های عاجل بشری و چالش‌های ساختاری بلندمدت.	 چالش‌های اقتصادی: بیکاری بالا و بدهی‌ها تاب‌آوری را کاهش داده و نیازهای بشردوستانه را تشدید می‌کنند.

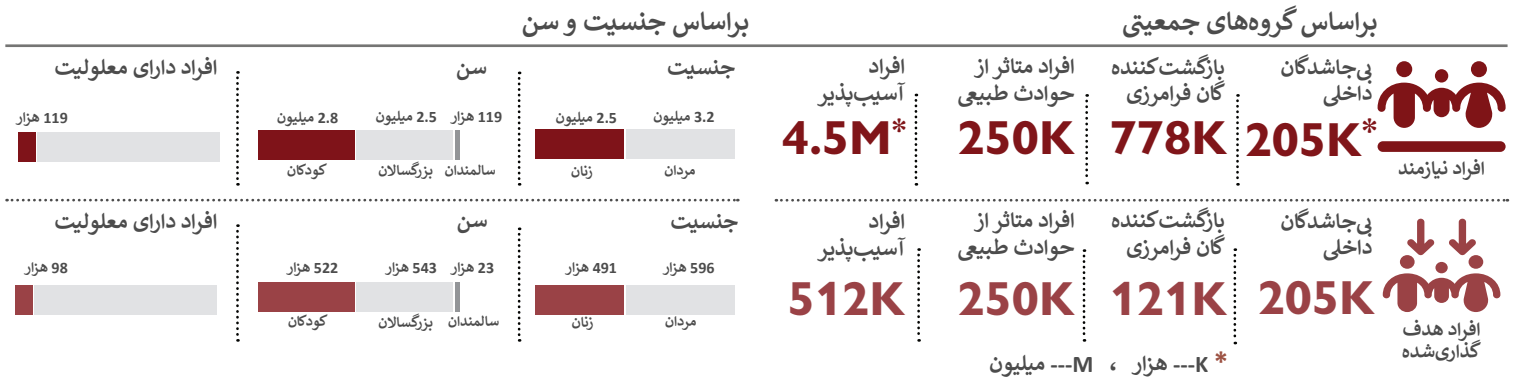
ارقام کلیدی

بودجه مورد ضرورت (\$) **179.1** میلیون دالر
16.9 میلیون دالر CCCM

افراد هدف‌گذاری شده **1.1** میلیون

افراد نیازمند **5.8** میلیون

تفکیک افراد نیازمند (PiN) و افراد هدف گذاری شده

شاخص‌های ESNFI کلستر در مقابل اهداف

شماره	شاخص های کلستر	اهداف (2025)
1	فیصدی فامیلهایی که با دریافت سرپناه موقت توانسته اند از سرپناه اضطراری به سرپناه دائمی دست بیابند.	6%
2	تعداد افرادی که نیازهای خاص دارند، از جمله خانواده‌های تحت سرپرستی زنان و افراد دارای معلولیت، حمایت تخنیکي مناسب برای ترمیم ویژه برای تعمیر و ساخت سرپناه دریافت کرده‌اند.	98,623
3	تعداد افرادی که در ساخت سرپناه موقت حمایت شده اند.	121,786
4	تعداد افراد دارای معلولیت که پس از مشاوره برای برآوردن نیازهای خاص‌شان، کمک‌های سرپناه اضطراری و اقلام غیرغذایی دریافت کرده‌اند.	163,156
5	تعداد افرادی که سرپناه‌هایشان ترمیم و بهسازی شده و شرایط زندگی ایمن‌تر و شرافتمندانه‌تری فراهم شده است.	206,958
6	تعداد افرادی که کمک‌های سرپناه اضطراری، از جمله حمایت مالی برای کرایه سرپناه، دریافت کرده‌اند.	479,394
7	تعداد افرادی که اقلام اساسی غیرغذایی برای برآورده کردن نیازهای فوری خود دریافت کرده‌اند.	503,239
8	تعداد افرادی که کمک‌های فصلی زمستانی، از جمله بخاری، سوخت، لباس‌های زمستانی، کمپل یا لحاف دریافت کرده‌اند.	1,005,630

شدت نیازها و اهداف ESNFI کلستر

